

РЕШЕНИЕ

№ 538

гр. Плевен, 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, IX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и първи септември през две хиляди двадесет
и втора година в следния състав:

Председател: Борислава Ил. Якимова

при участието на секретаря ВАЛЯ Х. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от Борислава Ил. Якимова Административно
наказателно дело № 20224430200734 по описа за 2022 година

С наказателно постановление №19-0938-001085/17.04.2019г. на ***
Сектор “Пътна полиция“ при ОД МВР Плевен, на А. А. Г., *** е наложено на
основание чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДвП административно наказание „глоба“ в
размер на 200,00лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест
месеца, за нарушение на чл.140 ал.1 от ЗДвП.

Наказателното постановление е обжалвано от наказаното физическо
лице в срока по чл.59, ал. 2 от ЗАНН. В жалбата си оспорва наказателното
постановление, като неправилно и незаконосъобразно. Навеждат се доводи за
наличие на допуснати процесуални нарушения в хода на административното
производство. Моли се за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и
не се представлява.

С депозираната до съда жалба, чрез процесуален представител- адв. К.
Ч.-*** заедно молят за цялостна отмяна на наказателното постановление.
Сочат, че така съставения АУАН и издаденото НП не отговарят на
изискванията, съответно на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Считат,
че в АУАН и в НП липсва описание на нарушението, тъй като не става ясно за
коя от предвидените в чл. 140 от ЗДвП алтернативи е ангажирана

административно-наказателната отговорност на нарушителя, което е довело до засягане процесуалното му право на защита. Претендират се разноси.

Административнонаказващият орган, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище. В придружаващото преписката писмо се иска НП да бъде потвърдено, като алтернативно се сочи, че в случай че НП бъде отменено, се прави възражение за прекомерност на разноските.

Съдът, като съобрази изложените доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл.314 НПК, вр. с чл. 84 ЗАНН, намира за установено от фактическа страна следното:

На 27.01.2019г. е съставен АУАН №189731 от младши автоконтрольор при ОДМВР - Сектор „Пътна полиция“- ****, за това, че на същата дата, в 17:10 часа в гр.Плевен, *** А. А. Г. е управлявал товарен автомобил „***, собственост на *** като липсва предна регистрационна табела на определено за това място /предна броня/, като на мястото е поставена табела неотговаряща на стандарта, заснета с ***

Автомобилът не бил преминал и годишен технически преглед. Въз основа на тези констатации е издадено наказателното постановление, предмет на съдебен контрол.

От събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства се установява, описаното по-горе нарушение, като за самото констатиране актосъставителят и свидетел по делото И. Ц. е съставил процесния АУАН, като посочил, че с описаното в него деяние, е осъществен състава на нарушението по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. АУАН е подписан от съставителя и свидетелите на установяване на нарушението - Н. И. и К. М.. Подписан е и от нарушителя, като е предявен на последния, без да е посочил възражения.

Видно от приложеното постановление на прокурор при Районна прокуратура – Плевен за описаното деяние срещу А. А. Г. е започнало наказателно производство 28.01.2019г.– ДП № 212/2019 г. по описа на РП-Плевен за това, че на 27.01.2019г. в гр. Плевен е послужено с табела с регистрационен номер, неиздадена от съответните органи - престъпление по чл. 345, ал.1, пр. 2 от НК.

В хода на разследването е установена следната фактическа обстановка:

На 27.01.2019г. свидетелите К. М. и Н. И. били на работа като полицаи при 02РУП - гр. Плевен. При изпълнение на служебните си задължения те извършвали обход на територията на гр. Плевен. В района ул. „*** Самуил“, около детска градина *** свидетелите М. и И. забелязали товарен автомобил „***, който се движил срещу тях по улицата. Свидетелите забелязали, че товарният автомобил е с поставена предна табела с регистрационен номер, която не била издадена от съответните органи. Затова свидетелите М. и И. последвали процесния товарен автомобил до автомивка „****“, където превозното средство спряло. *** служители, в рамките на своите правомощия установили самоличността на водача на товарния автомобил, а именно А. Г.. Освен него в товарния автомобил като пътник се возил и св. ***

От събраните в хода на досъдебното производство доказателства , прокурорът стигнал до извода, че с действията си, формално А. Г. е реализирал състава на престъплението по чл.345, ал.1 от НК, но е взел предвид обстоятелството, че се касае за лице, за което това е първа противообществена проява и с добри характеристични данни, като и ниската обществена опасност като извършител на престъпление е твърде ниска. От обективна страна става ясно, че товарният автомобил е регистриран със същия номер, който е изписан върху процесната табела и от двете регистрационни табели само тази, поставена на предната част на превозното средство не е издадена от съответните органи.Тези факти значително снижават степента на обществена опасност на извършеното от него деяние, налице е деянието формално да осъществява признаците на предвиденото в НК престъпление, поради своята малозначителност и с цитираното постановление от 10.04.2019г. на прокурор при Районна прокуратура – Плевен наказателното производство е прекратено, поради малозначителност по смисъла на чл. 9, ал. 2 от НК и делото е изпратено на *** на Сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР Плевен за налагане на административно наказание за извършено нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Въз основа на него и съставеният АУАН № 189731/27.01.2019 г., административно-наказващият орган е издал НП №19-0938-001085/17.04.2019г., с което на А. А. Г., на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от

ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за административно нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

При така приетото за установено от фактическа страна СЪДЪТ счита, че жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Съдът прие, че към настоящият момент е изтекла абсолютната погасителна давност за наказателно преследване по чл. 81, ал. 3 от НК, вр. чл. 34, ал. 1 от ЗАНН.

Несъмнено е, че по силата на препращащата норма на чл.11 от ЗАНН, в административно-наказателното производство, следва да се прилагат правилата относно обстоятелствата, изключващи отговорността, предвидени в НК, когато същите не са намерили уредба в ЗАНН. В този смисъл и доколкото абсолютната давност по чл.81 ал.3 от НК е обстоятелството изключващо отговорността /по аргумент на нормата и на чл.24 ал.1 т.3 от НПК, съобразно която правна норма, изтеклата давност е обстоятелство, изключващо отговорността, така и Тълкувателно решение №112/16.12.1982г., по н.д. № 96/82г. на ОСНК/, то безспорно, при липса на съответната уредба в ЗАНН /в последния липсва уредба именно на такава абсолютна давност, при изтичането на която и при образувано вече административно-наказателно производство, да се преклудира възможността на държавата да ангажира отговорността на дадено лице за извършено от него нарушение/, следва този институт да намери приложение и в административно-наказателното производство. Института на абсолютната погасителна давност, няма своята изчерпателна уредба в нормата на чл. 82 от ЗАНН. Последната регламентира единствено давността за изпълнение на вече наложено наказание, включително на абсолютната погасителна давност за изпълнение на вече наложено наказание, но не абсолютната погасителна давност за наказателно преследване, която няма уредба в ЗАНН и съответно, по силата на чл.11 от същия закон, следва да се приложи нормата на чл. 81, ал. 3 от НК. Прилагането, поради липса на изрична правна уредба в ЗАНН, на института на абсолютната давност уреден в чл. 81, ал.3 от НК, следва да бъде сторено обаче не във връзка с правилата възведени в чл. 80 от НК, а с правилата и сроковете установени в чл. 34 от ЗАНН. Последно посочения нормативен текст от ЗАНН съдържа изчерпателна правна уредба на

давностните срокове и точно поради това, именно те следва да се съобразят при приложението на абсолютната давност по чл. 81, ал.3 от НК във вр. чл. 80 ал. 1 т. 5 НК. В случая отговорността на жалбоподателя е била ангажирана за нарушение, открито на 27.01.2019г., т.е. следва да се приеме, че най-късно към този момент същото е било осъществено. При това положение, срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 от НК вр. чл. 34, ал. 1 от ЗАНН е три години и е изтекъл най-късно на 27.01.2022г. Доколкото давността за наказателно преследване е период от време, определен в закона, с изтичането на който държавата губи правото си да осъществи наказателно преследване, то на основание чл. чл. 81, ал. 3 от НК, вр. чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, процесното наказателно постановление, следва да бъде отменено.

Предвид наличието на горното, абсолютно по своя характер основание за отмяна на наказателното постановление съдът счита, че не се налага обсъждането на доказателствата по същество досежно това налице ли са или не извършени от страна на жалбоподателя нарушения на ЗДП, както и анализ на гласните доказателства, събрани посредством разпита на свидетелите и останалите приложени по делото писмени такива.

По така направеното искане за присъждане на разноски, съдът съобрази следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 63 Д от ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт или откаже да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един ***, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Видно от приложеното към материалите по делото ***ско пълномощно е, че на *** К. Ч. от *** като процесуален представител на жалбоподателя А. А. Г. е заплатено възнаграждение за оказаната на жалбоподателя правна помощ в размер на 700 лева. Горната сума следва да бъде присъдена и доколкото няма направено възражение за прекомерност от ответната страна не се налага редуцирането на ***ското възнаграждение. Уговореното и заплатено ***ско възнаграждение е съответно на действителната правна и фактическа сложност на делото, проявената

процесуална активност от страна на пълномощника на жалбоподателя. Заплатеното ***ско възнаграждение, представляващо направени разходи от страна на жалбоподателя във връзка с разглеждането на НАХД № 734/2022 година по описа на РС Плевен в размер на 700 лева следва да бъдат възложени в тежест на ответника по жалбата.

Поради изложеното и на основание чл. 63 д ал. 1 от ЗАНН съдът намира, че Сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – Плевен, представлявана от *** следва да бъде осъдена да заплати А. А. Г., **** сумата от 700 лева, представляваща направените по НАХД № 734/2022 година по описа на РС - Плевен разноски за възнаграждение на *** К. Ч. от *** .

Водим от горното и на основание чл. 63 ал.2 т. 1 от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 19-0938-001085/17.04.2019 г. на *** Сектор “Пътна полиция“ при ОД МВР Плевен, с което на А. А. Г., *** е наложено на основание чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 200,00лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца, за нарушение на чл.140 ал.1 от ЗДвП.

На основание чл. 63 д ал. 1 ЗАНН Сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – Плевен, представлявана от *** да заплати на А. А. Г., **** сумата от 700 лева, представляваща направените по НАХД № 734/2022 година по описа на РС - Плевен разноски за възнаграждение на *** К. Ч. от *** .

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено пред Административен съд – Плевен.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____